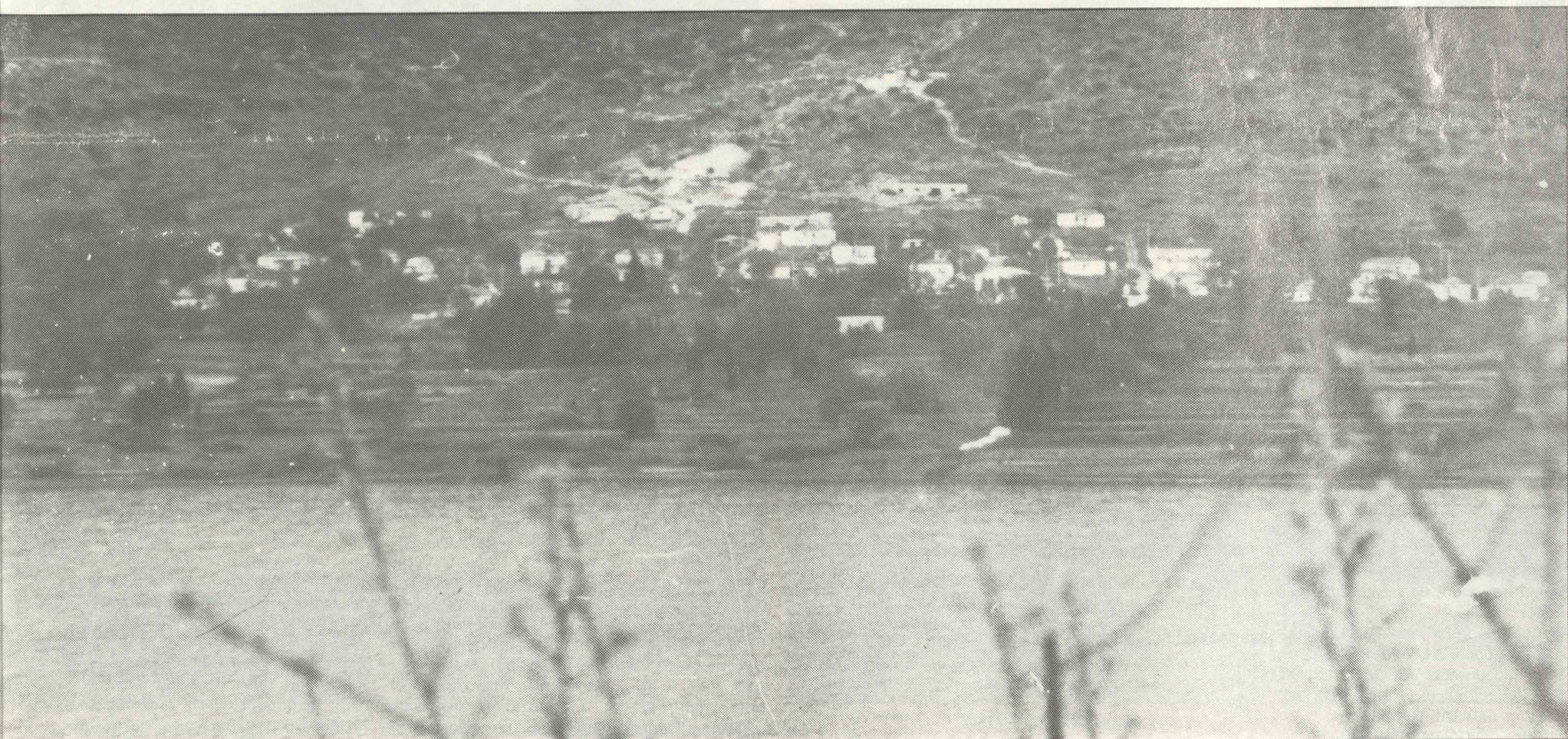

Τ Ο Π Α Λ Α Ι Ο Κ Α Σ Τ Ρ Ο

ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Φωτογραφία Λάμπρου Ντρίτσου

Με βάση κάποιες ασφαλείς πληροφορίες θα προσπαθήσουμε από τη στήλη αυτή να δώσουμε μια καλόπιστη και αντικειμενική εικόνα του Παλαιοκάστρου.

Δεν θα ξεκινήσουμε από πολύ μακριά. Είναι έργο άλλων, πιο παλιών που πρέπει να γράψουν κάποτε την ιστορία αυτού του χωριού.

Το Παλαιοκάστρο (Βράστοβο) είναι ένα μικρό χωριό, συνοικισμός φυσικά του Μαργαριτίου.

Τα πρώτα σπίτια του άρχισαν να κτίζονται στην καινούργια θέση το 1963-64 στους πρόποδες ενός μικρού βουνού. Ανταθεί κάποιος απέναντι ακριβώς από το χωριό, στο δρόμο που πάει προς την Ηγουμένητσα, και περισσότερο την άνοιξη θα θαυμάσει την ομορφιά των άσπρων μικρών σπιτιών, τον λουλουδιασμένο κάμπο και την πράσινη γαλάζια λίμνη, που όλα έχουν σαν υπόβαθρο τον καταπράσινο Ελαιώνα. Αυτή η απόλαυση των ματιών, αποτελεί μια ικανοποίηση, τόσο στους ξένους, όσο και σε μας τους ντόπιους.

Οι μόνιμοι κάτοικοι είναι περίπου 100 άτομα.

Είναι ένας κόσμος ζωηρός, φιλόπονός και αρκετά εργατικός. Είναι μια ομάδα ενθουσιασμένων ανθρώπων, που τους συνδέουν κοινά ενδιαφέροντα ή συμφέροντα. Μάλιστα οι πιο παλιοί, είναι μπορεί να πει κανείς, οι πιο γνήσιοι εκφραστές της Ελληνικής υπαίθρου, με πρόσωπα ψημένα από τον ήλιο, αέρηδες και το κρύο αλλά γεμάτα λυγυρήματα.

Όλοι οι κάτοικοι ασχολούνται με την γεωργική κτηνοτροφία, εκτός τους ξενιτεμένους σε διάφορα Ευρωπαϊκά κράτη, που ανάλογα με τους κατοίκους είναι και αυτοί αρκετοί, πράγμα που συμβαίνει σε όλα τα χωριά της Ηπείρου. Επίσης ορισμένοι νέοι τα τελευταία χρόνια έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον στα γράμματα και τις επιστήμες.

Οι μόνιμοι κάτοικοι είναι δεμένοι με την κτηνοτροφία τους, μεγάλη, ή μικρή δεν έχει σημασία, αγωνίζονται όμως για να μεγάλουν αυτή και φυσικά την παραγωγή της ημέρα και νύχτα μέσα στο λασπομένο κάμπο και τις ρεματιές, μέσα στους σταύρους και στα μαντριά, χωρίς να τους δίνει ούτε στιγμή ανάπαυση ή καλύτερα

όπως λένε οι ίδιοι, δεν ξέρουν τι θα πει γιορτή και τι αργία, είναι γι' αυτούς όλες οι μέρες ίδιες. Οι άνθρωποι αυτοί που είναι οι δημιουργοί των κτηνοτροφικών προϊόντων ζουν με τις οικογενειές τους κάτω απ' τις ανθυγιεινότερες συνθήκες, με μόνη αμοιβή για τους κόπους τους την μυρουδιά της κοπριάς της κτηνοτροφίας.

Παρ' όλα αυτά, οι κτηνοτρόφοι, το αγρότερο κομμάτι της υπαίθρου, με την ελπίδα πως κάποτε θα πραγματοποιηθούν οι υποσχέσεις των εκάστοτε αρμοδίων για την επίλυση των προβλημάτων τους, αγωνίζονται να περισώσουν απ' την σφαγή της παραγωγικής κτηνοτροφίας τους.

Επίσης το μικρό μέγεθος του κλήρου, στη συντριπτική πλειοψηφία και ο αγροτεμαχισμός σε πολλά κομμάτια, σε μεγάλη απόσταση το ένα από το άλλο, δημιουργούν πολλά προβλήματα.

Γι' αυτό δε μπορεί να πούμε ότι υπάρχει οργανωμένη γεωργική κτηνοτροφική οικονομία, που θα σταθεί σωτήρια σε κάθε δύσκολη στιγμή για τους κατοίκους του χωριού.

Πέρα όμως απ' αυτά, το χωριό έχει και άλλα προβλήματα που χρόνια ολόκληρα τώρα είναι αλυτά. Οι πιο παλιοί έχουν κάνει πολλούς και μεγάλους αγώνες και σε καιρούς που οι κασταστάσεις ήταν περισσότερο δύσκολες από σήμερα. Γι' αυτό δεν πρέπει κανείς να τους ζητήσει ευθύνες, παρά μόνο συμβουλή.

Ήταν μακριά από ταπεινές ανθρώπινες ιδιοτέλειες μακριά από σκοπιμότητες, εργάστηκαν, αθόρυβα γόνιμα και επικοδομητικά υπηρετώντας μόνο το συμφέρον των ανθρώπων και του τόπου, που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν.

Ήταν κοινή προσπάθεια όλων τότε να γίνει το Βράστοβο-Παλαιοκάστρο, να γίνει το Δημ. Σχολείο, η Εκκλησιά, ακόμη και αυτός ο δρόμος που τόσα χρόνια τώρα ταλαιπωρεί τους κατοίκους. Για το δρόμο μεγάλη ευθύνη έχουν και οι εκάστοτε κοινοτάρχες του Μαργαριτίου. Επίσης τα δρομάκια μέσα στο χωριό είναι τόσο παρατημένα που νομίζεις ότι πας σε βάλτο παρά μέσα σε χωριό. Ακόμη θα αναφέρουμε την περίπτωση του νερού. (Νερό έχουμε αλλά νερό δεν υπάρχει). Είναι ντροπή, τόσα χρόνια να υπάρχει δεξαμενή, να υπάρχει

δίκτυο υδρεύσεως και να βλέπει κανείς μεγάλες γυναίκες σε ηλικία να κουβαλάνε φορτωμένες νερό από τη βρύση του Μάμου. Πρέπει, επιτέλους οι υπεύθυνοι του χωριού αν υπάρχουν φυσικά μαζί με την κοινότητα του Μαργαριτίου να δείξουν κάποιο ενδιαφέρον άμεσα.

Και τώρα θα αναφέρουμε το πιο σπουδαίο πρόβλημα του Παλαιοκάστρου είναι ο κάμπος.

Είναι γεγονός ότι χρόνια τώρα μένει αναξιοποίητος και φυσικά αυτό κατά κύριο λόγο οφείλεται στο ότι δεν έχει γίνει αποξήρανση. Τι κάνει η αρμόδια υπηρεσία; ποια η δραστηριότητα; της ή μήπως δείχνουν αδιαφορία και οι ίδιοι οι κάτοικοι όλα αυτά όμως είναι θέματα άλλων, πιο υπευθύνων. Εμείς ξέρουμε ότι όλο το κομμάτι είναι του Παλαιοκάστρου και μόνο αυτοί έχουν το λόγο για κάθε τι που προκύπτει για τον κάμπο.

Το καλοκαίρι που μας πέρασε τα νερά της λίμνης ύστερα από πολλά χρόνια είχαν στίψει και δόθηκε μια ευκαιρία στους κατοίκους να την καλλιεργήσουν.

Να όμως στην προκειμένη περίπτωση ορισμένοι ήταν μακριά από την πραγματικότητα, τους έλειπε η ωριμότητα της κρίσεως και το πνεύμα συνεργασίας. Όπως είπαμε και πιο πάνω οι πιο παλιοί που κάνουν αγώνες σκληρούς, για αυτόν τον τόπο. Δεν μπορούμε εμείς οι νεώτεροι τώρα να πέρνουμε θέσεις (συμφεροντολογικές) και θέσεις που να υπηρετούν τα ξένα συμφέροντα.

Σίγουρα θα είμαστε υπόλογοι στην επόμενη γενιά για την επικίνδυνη αδιαφορία μας. Υπάρχουν τόσοι νέοι σήμερα στο χωριό, χωρίς κληρο, χωρίς κανένα εισόδημα.

Γι' αυτό χρειάζεται ευγένεια και πλήρη αξιοποίηση των προβλημάτων ώστε να προκύψει διπλή ωφέλεια.

Εδώ θα ριζώσουμε μια ιδέα, θα κάνουμε μια πρόταση. Μια πρόταση που δεν θα διεκδικήσει, βέβαια, ούτε το τελεσίδικο, ούτε το εύκολο. Είναι μόνο μια σκέψη, για προβληματισμό, για διάλογο μεταξύ των κατοίκων. Και χρειάζεται να λαμβάνεται υπ' όψη στην συζήτηση η διάσταση γνώμων μεταξύ πλειοψηφίας και μειοψηφίας, αν υπάρχει, ώστε να δώσει τη δυνατότητα σε όλους να συμβάλλουν εποικοδομητικά στις δραστηριότητες του χωριού και υπεύθυνα να εργα-

στούν γι' αυτό. Να έχουν θετική και ουσιαστική παρουσία και συμμετοχή στα προβλήματα του τόπου τους. Να που είναι απαραίτητες οι εσωτερικές ηθικές δυνάμεις όπως η θέληση η πίστη, η υπομονή, το θάρρος και η τόλμη. Πράγματι πως αλλιώς θα καλλιεργήσει ο άνθρωπος το νοητικό και λογικό του επίπεδο. Πως θα διαμορφωθεί ο χαρακτήρας του και θα καλυτερεύσει τους κοινωνικούς θεσμούς αν δεν έχει αυτές τις δυνάμεις.

Γιατί ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου είναι πράγματι ο εαυτός του. Αντίθετα πάθη, αδυναμίες, κακές συνήθειες, εγωιστικά ελαττώματα καταδυναστεύουν και υποσκάπτουν τον ανθρώπινο χαρακτήρα, γίνονται αιχμάλωτοι των παθών και μειονεκτημάτων.

Είναι γνωστό ότι υπάρχουν άνθρωποι που υποφέρουν από συναισθήματα κατωτερότητας. Δεν πιστεύουν στις δυνάμεις τους, αρνούνται την αξία τους, παρασύρονται από τις γνώμες και τις πράξεις των άλλων.

Μόνο με μια σωστά οργανωμένη, προσπάθεια που θα αγκαλιάζε όλους όσους μείνανε εκεί θα μπορούσε να σώσει την κατάσταση αυτή. Αν οι οικογένειες αποφάσιζαν να γίνουν μία οικογένεια μια ομάδα, τότε θα ξαναγινόταν ορίζοντας και γι' αυτούς τους ίδιους και για το χωριό, που έχει τόσα πολλά προβλήματα. Μόνο αν πάρουν οι ντόπιοι την τύχη του χωριού στα χέρια τους και όχι οι ξένοι θα δημιουργηθεί ευνοϊκό κλίμα και περισσότερες προοπτικές για νέους που θέλουν να ζήσουν στο χωριό.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας μας εκτελώντας την προσπάθεια που καταβάλουν οι Παλαιοκαστρίτες για τη διαμόρφωση χώρου πολλαπλής χρήσης στον οικισμό (πλατεία - εκδηλώσεις - παιχνίδια) τους συγχάρισε θερμά.

Για να ενθαρρύνει και ενισχύσει τέτοιου είδους πρωτοβουλίες αποφάσισε να ενισχύσει τις χρηματικές προσφορές των Παλαιοκαστρίτων με το ποσό των 10.000 δρχ. από το πενιχρό ταμείο της Αδελφότητας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Η απάντηση της Εφορείας Αρχαιοτήτων Κέρκυρας-Θεσπρωτίας

Απαντώντας στην επιστολή σας από 16-12-82, σας ευχαριστούμε για τις πληροφορίες σας και σας γνωρίζουμε ότι όλες οι θέσεις με τα αρχαία λείψανα που αναφέρετε είναι από πολύ παλαιά γνωστές την Υπηρεσία μας, και είναι σημειωμένες στα δελτία του αρχείου μας καθώς και τους σχετικούς χάρτες.

Εκτός αυτού οι θέσεις αυτές αναφέρονται και στο βιβλίο «Θεσπρωτία» του καθηγητή Πανεπιστημίου Ιωαννίνων του κ. Δάκαρη Σ. σελ. 142-144 & σελ. 202. Η θέση Πυργί αναφέρεται και στο βιβλίο του Άγγλου Ιστορικού Ν. HAMMOND "ΕΠΙΡΟΣ" 1967, σελ. 80

Συγκεκριμένα ο καθηγητής Δάκαρης αναφέρει:

1) Στη θέση «Μπαλάσκανη» την ύπαρξη αρχαίων κιβωτιόσχημων τάφων ελληνιστικής εποχής (3ου-2ου π.Χ. αι.).

2) Στη θέση «Λακκιά Μοναστήρι» στο κτήμα του Ηλία Μάμμου λείψανα κτηρίου πιθανόν ναού ρωμαϊκής εποχής. Από την περιοχή προέρχεται λατινική επιγραφή πιθανόν από βωμό.

3) Στο Παλιόκαστρο Μόρφης (Βράτσοβο) μεταξύ Μαρμαριτίου και Μαζαρακιάς πάνω σε μακρόστενη ράχη υπάρχει περιστεριοειδής αρ-

χαιός οικισμός ελληνικής εποχής.

4) Στη θέση Πυργί δεξιά του δρόμου προς Πρέβεζα αρχαίο πολυγωνικό κτήριο ελληνιστικής εποχής.

Οι παραπάνω θέσεις έχουν κηρυχθεί σαν ιστορικοί διατηρητέοι χώροι με την Υ.Α. 15794/19-12-61 ΦΕΚ 35/2-2-62. Δυστυχώς ο φόρτος εργασίας (καθόσον η Εφορεία μας περιλαμβάνει τους νομούς Κερκύρας και Θεσπρωτίας) και οι περιορισμένες πιστώσεις δεν μας επέτρεψαν μέχρι στιγμής τουλάχιστον να κάνουμε συστηματικές ανασκαφές στις περιοχές αυτές. Ελπίζουμε στο μέλλον να πραγματοποιήσουμε κάποια έρευνα. Προς το παρόν πρέπει να περιοριστούμε στην προστασία των ορατών ερειπίων από καταστροφές και θα σας παρακαλούσαμε να ειδοποιήσετε την Υπηρεσία μας εάν αντιληφθείτε κάτι τέτοιο.

Εντός των ημερών υπάλληλος της Υπηρεσίας μας θα επισκεφθεί τους χώρους.

Ευχαριστώντας την Αδελφότητα για το φιλόδοξο ενδιαφέρον της.

Με τιμή

Άγγελος Χωρέμης
Εφορος Αρχαιοτήτων

ΝΕΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Στις εκλογές που έγιναν στις 9.1. 1983 μεταξύ των Δημοτικών και Κοινοτικών Συμβούλων για την ανάδειξη 4 Νομαρχιακών Συμβούλων, εκλέχθηκαν κατά επαρχία οι πιο κάτω υποψήφιοι:

ΘΥΑΜΙΔΟΣ: Ιωάν. Κώστας. Καθηγητής.

ΣΟΥΛΙΟΥ: Ιωάν. Κώστας, υπομηχανικός.

ΦΙΛΙΑ ΤΩΝ: Χρήστος Σωτ. Τσώνης, Δικηγόρος.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ: Κ. Δημητρίου, υπομηχανικός.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΕΡΙΔΙΚΙΩΤΩΝ

Το νέο Δ.Σ. της Αδελφότητας που εκλέχθηκε στις 9 Γενάρη '83 συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: ΓΑΒΡΙΗΛ ΚΩΣΤΑΣ

Αντιπρόεδρος: ΛΑΛΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ

Γεν. Γραμματέας: ΓΟΓΟΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ

Ειδ. Γραμματέας: ΓΚΙΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ

Ταμίας: ΔΟΥΚΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ

Μέλος: ΓΟΥΡΡΔΟΥΚΗΣ ΗΛΙΑΣ

Μέλος: ΠΑΠΠΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ

Αναδόμηση στο Δ.Σ. της Αδελφότητας μας. Λόγω απουσιών του Αντιπροέδρου ΣΠΥΡΟΥ ΣΟΥΦΗ από τις συνεδριάσεις το Διοικητικό Συμβούλιο

εφαρμόζοντας το άρθρο 11 του Καταστατικού, υποχρεώθηκε να καλέσει τον πρώτο αναπληρωματικό Σύμβουλο ΠΕΤΡΟ ΚΟΣΜΑ, στον οποίο ανατέθηκαν τα καθήκοντα του Αντιπροέδρου.

Ήταν κάτι που έστω κι' αργά έπρεπε να γίνει.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ.

Το νέο Δ.Σ. του Π.Ο.Μ. αποτελούν.

Πρόεδρος: ΘΩΜΑΣ ΜΠΟΛΩΣΗΣ

Αντιπρόεδρος: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΡΔΑΝΗΣ

Γραμματέας: ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΤΟΣ

Ταμίας: ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Μέλος: ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΓΚΙΝΗΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

Στις εκλογές που έγιναν στις 25-2-83 εκλέχθηκαν στο Δ.Σ. οι πρόεδροι κοινοτήτων.

Πρόεδρος ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ - Ελευθερίου

Αντιπρόεδρος ΔΗΜ. ΛΙΑΚΑΚΟΣ - Καρτερίου

Μέλος ΗΛ. ΖΑΧΟΣ - Καταβόθρας.

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

Ο πρώτος γάμος του 1983 έγινε στο Μαρμαριτί την πρώτη Κυριακή του νέου έτους στις 2 Γενάρη. Γαμπρός ο Χαρίσης Ιω. Ζήκος γιός του νέου αντιπροέδρου του χωριού μας και νύφη η Ανδρομάχη Τσατσά από το Σμέρτο Φιλιατών.

Ήταν ένας γάμος που λίγο διέφερε απ' αυτούς του παλιού καλού καιρού, τότε που ο ανώνυμος λαϊκός τραγουδιστής σύνθετε και μελοποιούσε το «κει πέρα βγαίν' ένας καπνός, σαν τι καπνός να είναι»... «οι βλάχοι κάνουν μια χαρά παντρεύουν τη Βασιλ...». Τέτοιο γάμο έκανε ο Νάκος Ζήκος στο Βενιαμίν γιο της οικογένειάς του.

Όλοι οι καλεσμένοι απ' το Μαρμαριτί, απ' τα γύρω χωριά και απ' άλλα απομακρυσμένα μέρη της Ελλάδας - και ποιοι και πόσοι δεν ήταν! - γλέντησαν με την ψυχή τους κάτω απ' τους ήχους του πολύ κεφάλου ντόπιου μουσικού συγκροτήματος των Αδελφών Αντωνίου.

Ευχόμαστε στο Χαρίση να ζήσει ευτυχισμένος με την εκλεκτή της καρδιάς του και να έχει γούρικο ποδαρικό για όλους του λοιπούς ανυπαντρου της παρέας του που ξεφάντωσαν στο γάμο του.

Ευχόμαστε επίσης στους ευτυχείς γονείς να χαρούν παρόμοιες στιγμές και στα εγγόνια τους. Ένας συνδαιήμονας.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Καλά τα πήγε στον Α' Γύρο ο Αθλητικός Όμιλος Μαρμαριτίου. Είχε 5 νίκες και 2 ισοπαλίες με σύνολο βαθμολογίας 12.

Ας μας στέλνουν όμως πιο αναλυτική ενημέρωση.

Με επιτυχία μεγάλη έγινε ο χορός του Αθλητισμού Όμιλος Μαρμαριτίου στις 20-2-83 στην Αίθουσα του Γυμνασίου με την ορχήστρα της Πάργας.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- Θωμάς Κουτσάφτης, Πάργα 500
- Όλγα Στατηρά, Γιάννενα 500
- Μαρίνα Βουρεκά, Αθήνα 1000
- Ιωάννης Δούλης, Γερμανία 1000
- Δημήτριος Μάμμος, Μαρμαριτί 500
- Κώστας Σούρλας, Μαρμαριτί 500
- Γιώργος Π. Σούρλας, Μαρμαριτί 300
- Δημήτριος Μ. Ζήκος Μαρμαριτί 500
- Νίκος Κατσιώτας, Η.Π.Α. 100 \$

με τα οποία αγοράστηκε ένα μαγνητόφωνο συνεντεύξεων.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας με συγκίνηση δέχεται τις ενισχύσεις αυτές και σας ευχαριστεί όλους θερμά.

Όποιος έδωσε ή έστειλε μ' οποιοδήποτε τρόπο χρήματα για την εφημερίδα και δεν έλαβε τη σχετική απόδειξη ή δεν είδε δημοσιευμένο τ' όνομά του παρακαλούμε να μας ειδοποιήσει.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Ά

ΓΑΜΟΙ:
Πάσχος Θ. Γκίνης και Αικατερίνη Χρ. Σταμάτη από το Ελευθέρη 30-1-83
Ζωή Ευτυχισμένη

ΘΑΝΑΤΟΙ

Δήμητρα (Μήτο) συζ. Σωτηρίου Δούλη 4-2-83

Όλοι εμείς που μας κουνάρισες γκότσι πάνω απ' τη βαρέλα Μήτο θα διατηρήσουμε αιώνια τη μνήμη σου.

Αγγελική Μπουτσέα - Τέκα 7-2-83.

Τους δικούς τους συλληπούμεθα θερμά.

Στείλτε διευθύνσεις ξενιτεμένων Μαρμαριτιωτών για να τους στέλνουμε την εφημερίδα. Γράψτε και σεις κάτι για την εφημερίδα μας.

αλληλογραφία

Αγαπητέ Βαγγέλ, γεια σου.

Δέξου τα συγχαρητήρια μου εσύ και οι συνεργάτες σου για την αξιόπαινη αυτή προσπάθεια.

Συγκινήθηκα ιδιαίτερα λαμβάνοντας την εφημερίδα της Αδελφότητας και παρακαλώ να μου εξηγήσετε τι πρέπει να κάνω για να γίνω τακτικός συνδρομητής. Αν μπορούσατε να μου στείλετε τις φωτογραφίες, κειμήλια του Μαρμαριτίου και περισσότερες πληροφορίες για την Αδελφότητα.

Την εφημερίδα αν είναι δυνατόν να μου τη στείλετε με αεροπορικό ταχυδρομείο.

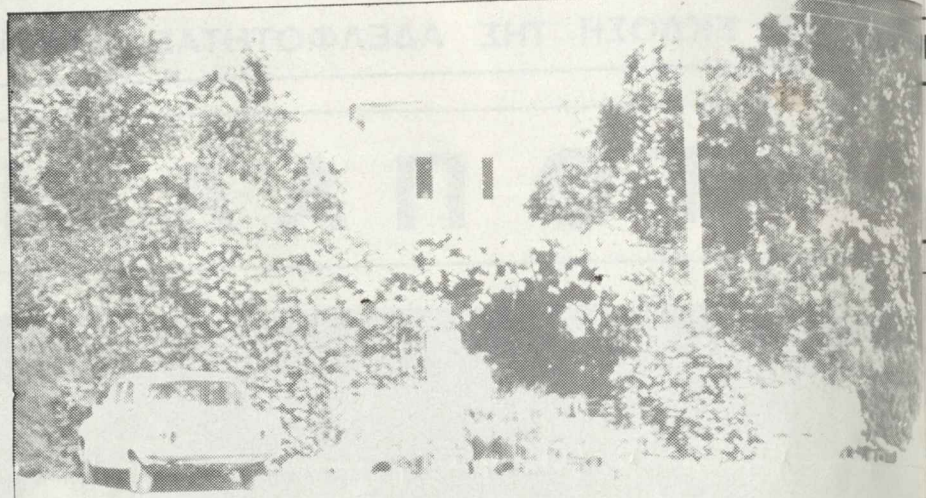
Στέλνω τον οβολό μου στην Αδελφότητα και σας χαίρετώ όλους αδελφικά με την ευχή πάντα να προστώ.

Νίκος Κατσιώτας - U.S.A.

ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΣ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΒΟΗΘΕΤΕ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ ΠΡΙΝ ΤΟ 194

Της ΤΟΥΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ-ΜΑΛΑΚΑΤΑ

το Διοικητήριο

Πνιγμένο στη θλάση ξεψυχάει μα δεν πεθαίνει. Περιμένει!!!

Της ΤΟΥΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ-ΜΑΛΑΚΑΤΑ
Ήταν απόγευμα βροχερό σα βρέθηκε στο Μαρμαριτί ύστερα από πολλά χρόνια. Συγκινημένη ένοιωσε σα νάχε περάσει μόνο μια στιγμή. Προσπάθησε να συνέλθει να κατατοπιστεί, να ξεμπλέξει τα παλιά από τα καινούργια να δει το δικό της Μαρμαριτί όπως το ήξερε, όπως την ήξερε. Ν' ακούσει γνωστές φωνές, ευχάριστες αλλά και δυσάρεστες, να δει πρόσωπα συγγενικά, αγαπημένα, σεβαστά, φιλικά, χαρούμενα, λυπημένα αλλά και σφυγμένα από τις έγνοιες της ζωής.

Πετρώνει την καρδιά, πνίγει το δάκρυ. Τίποτε δεν της θυμίζει το παλιό Μαρμαριτί, το προπολεμικό, όπως το είχε αφήσει όπως ήταν χαραγμένο στη μνήμη της. Με μια ματιά τ' αγκάλιασε ολόκληρο. Πώς άλλαξαν όλα, σα νάχουνε όλα μετατοπιστεί. Αλλοιώτικος ο δρόμος προς το Μπάγιο, προς το κάστρο. Αλλού περνούσε κι ο δρόμος για την εκκλησία και το σχολείο.

Το Διοικητήριο, το διόροφο κτίριο, το νεοκλασικό με τον ωραίο κήπο, ακατοίκητο, ετοιμόδοπο, μισογκρεμισμένο.

Πόνεσε η ψυχή της. Πρέπει να σωθεί σκέφτηκε. Γιατί είναι και αλόγιστη σπατάλη ενώ υπάρχει κτίριο με ιστορική αξία μάλιστα να καταφεύγουν σε νοίκιασμένο. Βρήκε μια παλιά φωτογραφία του. Το εσωτερικό του το είχε φωτογραφισμένο στη μνήμη της. Από το δρόμο ανέβαινες δυο σκαλιά πλακοστρωμένα, όπως πλακοστρωμένος ήταν ο διάδρομος που ακολουθούσε, καθώς κι' όλος ο γύρω χώρος από το κτίριο. Οι πλάκες ήταν άσπρες, λείες, γερές και πολύ καλά τοποθετημένες. Δεξιά κι' αριστερά όμορφα σιδερένια κάγκελα χώριζαν το διάδρομο από τον κήπο.

Λεύκες καταπράσινες δέχονταν κάθε λογής πουλιά που γεμίζουν ήχους τον αέρα τα πρωινά και τ' αρωματισμένα δειλινά.

Μέσα από τα κάγκελα θραυροί θάμνοι αγκάλιαζαν στη βάση τους κορμούς από τις λεύκες και δημιουργούσαν ένα ολοπράσινο φράχτη. Την άνοιξη και το φθινόπωρο ήταν γεμάτοι από μωβ λουλούδια. Ο διάδρομος οδηγούσε σ' άλλα σκαλιά που κατέληγαν σ' ένα μεγάλο προαύλιο αρκετά υπερυψωμένο. Δεξιά ένας σκεπτικός χώρος με μια πόρτα γερά αμπαρωμένη κι ένα πολύ μικρό ανοίγμα για παράθυρο, που χρησίμευε για κρατητήριο των κάθε λογής παραβατών του νομού.

Από το ανοίγμα αυτό επικοινωνούσαν οι με τους μέσα. Από κει ακριβώς αρχίζει μια στενή ξύλινη σκάλα, θα είχε γύρω στα είκοσι σκαλιά που οδηγούσαν στο ανώγειο. Με φόβο κι' αγωνία ανέβαινε τη σκάλα αυτή, σαν τύχαινε να ανοιχτό το παραθυράκι. Έβλεπε να υψώνεται μες το σκοτάδι τα μάτια των φυλακισμένων αγρία πρόσωπα τ' αζύριστα, τα λιγωμένα μάτια, τα βρώμικα χέρια σαν τα βγάζανε καμιά φορά από μέσα. Και μια μπόχα που ερχότανε την ώρα να κρατάει την αναπνοή της. Ριζώνει τότε στην άκρη της σκάλας κι' έδινε ένα ηχηρό προσπεράσει τρέχοντας τα πρώτα σκαλιά. Ήρα ανέβαινε κανονικά και στο διάστημα περνούσε η αγωνία και η ταχυκαρδία κι' έφτανε στο ταχυδρομείο και στο τηλεφωνείο με χειροκίνητο τηλέφωνο.

Σαν πατούσε αυτή την πόρτα ένοιωσε περνή, πως έκανε κατώρθωμα. Συνομηλικές της τ' αποφαίζανε γιατί φοβόντουσαν. Πολλές φορές στον ύπνο της έβλεπε πως το χέρι φυλακισμένου μεγάλωνε, μακραινει, την έφτανε και την έπιανε από το λαιμό. Τότε την έλαιε, ιδρώτας, στέγνωσε ο λάρυγξας, προσπαθούσε φωνάξει αλλά δεν έβγαине η φωνή γιατί κρατούσε πολύ σφιχτά.

Όταν νόμιζε πως του ξεφυγε κι' αρχίζει ξεφωνίζει, ξυπνούσαν από τα διπλανά δωμάτια και προσπαθούσαν να την ηρεμήσουν, να της πουν πως ήταν κακό όνειρο και πέρασε και δεν πρέπει να φοβάται.

Κι' οι γνώμες των μεγάλων διχάζονταν. Παιπούς έλεγε: δεν πειράζει, καλό κάνει συνηθίζει, οι άλλοι όμως τον αντέκρουαν. Ένα μικρό παιδί δεν πρέπει να πηγαίνει ταχυδρομείο και ν' αποκτή τέτοιες δυσκολίες εμπειρίες από τόσο ενωρίς.

Ένας μεγάλος τετραγωνισμένος πρόεδρος χωρίς αρκετές αισθήσεις ηλιολούστες, λωτάβανες με μεγάλα παράθυρα. Ακριβώς και ανάλογες κουρτίνες κοσμούσαν τα γύρω ιδίως του Διοικητή. Στον προθάλαμο Πάσχα χορεύανε καμιά φορά.

Στο έμπα του Μαρμαριτίου ήταν απλά καλύτερα κτίρια και δεν μπόρεσε να κοιτάει πως τ' αφήσανε να καταστραφεί. Βουλκάνιστην αδιαφορία μοιάζει με ετοιμόδοπο ζητάει βοήθεια.

«ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ»

Μηνιαία Εφημερίδα της Αδελφότητας Μαρμαριτιωτών Θεσπρωτίας

Εκδότης

«ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ»

« Άγιος Βασίλειος »

Υπεύθυνος

Ευάγγελος Μπακογιάννης

Υψητού 92-Χολαργός

Τηλ. 6514487

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΤΕΛΙΕ

«Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.»

ΜΑΓΕΡ 11 ΑΘΗΝΑ-(108)

ΤΗΛ. ΚΕΝ. 5204555-5225479-5221792

ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα αποσπάσματα ή μη άρθρα, δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της Αδελφότητας

Επιτάγες
εμβάσματα

Ευάγγελος Μπακογιάννης
Υψητού 92 - Χολαργός